

அங்கு எடுக்கப்படும் தீர்மானங்கள் அனாதைத் தும் புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் இரூவராலும் மறே கொள் எப்படுவதாகவே அமைய வேண்டும். இரூவரூம் சமமே மதிக்கப்படவேண்டும்.

ஆணயே தலவைனாகக் கொண்டியங்கும் குடும்ப அமைப்பைக் கொண்டது எமது சமயம். ஒரு வீட்டில் ஆணே சகலதையும் தீர்மானிப்பவனாகிறான். அவனே சகலதுமாகிறான். சிறு வயதிலிருந்து தனது தந்தையே உணவிலிருந்து எதையும் தீர்மானிப்பவனாக இருப்பதைப் பார்த்து வரூம் ஒரு பணை, தன்னியல்பாகவே தீர்மானங்களாகக் காக ஆணை எதிர்பார்க்கும் மனநிலைக்கு உள்ளாகிறான்.

தந்தையும் பின்னர் தமையனும், பின்னர் கணவனும், பின்னர் தனயனும் கட்ட அவளாக் கான முடிவுகளை எடுக்க அப்பண்ணும் அது தொடர்பான எவ்வித மறுப்புணர்வுமின்றி அவர்களின் ஆளுகைக்குள் உட்படுகின்றாள். தாமே சிந்தித்து சூயமே முடிவெடுக்கும் ஒரு சில பணைகள் கட்ட ஆணை தன்மை கொண்டவர்களாகவே வர்ணிக்கப்படுகின்றனர்.

ஒரு வீட்டில் ஆணின் ஆதிக்கம் உணவு விடயத்தில் ஆரம்பமாகிறது. "என்னப்பா சமயைல் செய்விறது?" எனும் மனவையின் அங்கீகாரத்துடன் இது ஆரம்பமாகும். ஒரு சில குடும்பங்களில் பிள்ளைகளின் விருப்பிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து தாலும் கணவனின் விருப்பு புரித்த சிய்யப்பட்ட நிலையில் அவை மலேதிகமாகவே அமையும். பிள்ளைகளில் கட்ட ஆணை பிள்ளைகளின் விருப்பிற்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும். வீட்டில் கணவனில்லாத சந்தர்ப்பங்களில் "அவரில்லதைத்தானே இருக்கிறதைச் சாப்பிடுவோம்" என்ற முடிவு பண்ணின் மனோபாவத்ததை துல்லியமாகக் காட்டி நிற்கிறது.

மதியம் ஒரு மணிக்கு அரிசியில் நலெல் பொறுக்கிக் கொண்டிருந்த பண்ணொருவரிடம் "என்னன் றி இப்ப நலெல் பொறுக்கி எப்ப சமசைச் சூச் சாப்பாடு கொடுக்கப் போகிறீர்கள்" என்று கேட்ட போது "தம்பி இரண்டு மணிக்கு வந்திடுவான். அதுக்கிடையிலே நான் சமசை சிடுவனே" என்ற பதிலில் வீட்டிலிருந்த மகள் கருத்திலெடுக்கப்படவில்லை என்பது புரிந்தது. அந்தத் தம்பி எத்தனை வயதுடையவனாக இருந்த போதும் அவனது பசியே கருத்தில் கொள்ளப்படுவது வேதனையான உண்மை.

மாதம் மாதம் இயற்கையான கருத்தியிழப்பிற்குள்ளாகும் இளம் பணை எதிர்காலத்தில் தாயாகவும் பொறுப்புகளைச் சூமப்பதற்கும் பிள்ளைப்பறே மயலம் ஏற்படும் கருத்தி இழப்பு, உடற்பல இழப்பு என்பவற்றை ஈடுசிய்யவும் அவள் சிறந்த உடல் நலம் உள்ளவளாகப் போசிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பெரும்பாலான தாய்மார் உணராத

தலைப்படவில்லை.

தனது தாய், தனது தந்தையினதும், தமையினதும், தம்பியினதும் உணவு தொடர்பான விருப்பு வறறுப்புகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதையும் வீட்டிலுள்ள ஆண்களே முதலில் உண்ண வேண்டும் எனும் எழுதப்படாத சட்டம் ஒன்று பண்படுத்துவதையும் சிறு வயதிலிருந்தே அறிந்து வரும் பண்பு அவ்வழியிலேயே தானும் சேறடிப்புவாள்.

கணவனே முதலில் உண்ண வேண்டும். அவனுக்கே சிறந்தது அனதையும் படகைக் கண்களில் உண்ண வேண்டும் எனும் பண்பின் மனப்போக்கும், வீட்டில் என்ன இருக்கிறது இல்லையென அறியாமலேயே தான் உணவருந்திவிட்டுச் செல்லும் கணவனின் மனப்போக்கும் மாற்றப்பட வேண்டும். சேர்ந்திருந்து இருப்பதைப் பகிர்த்துண்ணும் பழக்கம் பெரும்பாலான நமது குடும்பங்களில் இல்லாதிருப்பதும் இம்மனப்போக்கிற்கு ஒரு காரணமே.

உடை எனப்படும் பெரும்பாலான பண்புகளின் மீது திணிக்கப்பட்ட ஆணின் தீர்மானமாகவே காணப்படுகிறது. தனது உடல்நிலை, மனநிலைகளைப் பற்றி தான் எவ்வாறு உடையணிய வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை அவளுக்கு மறுக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலும் கணவனும் சிலவேளைகளில் சகோதரர்களும் அதைத் தீர்மானிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். "அண்ணாவாக்குப் பிடிக்காது, அவாக்குப் பிடிக்காது" என்ற வாசகங்களின் பின் தமது ஆற்றாமையை மறத்துக் கொண்டு உலாவாக்கிறார்கள் பல பண்புகள்.

அவ்வாற்றாமையே இயலாமையாக, பொறாமையாக, ஏக்கமாகப் பல பண்புகளில் உருவெடுப்பதையும் அவதானிக்கலாம். "பொம்பிளை இப்பிடித்தான் இருக்க வேண்டும்" எனும் பண்பாட்டுக்கோலம் ஒன்றை வரையறுத்து உடம்புப்பிடியாக பற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஆணின் விருப்பிற்கே, தனது இயல்புநிலைக்கு மாறாக, "இவாக்கு நான் இப்பிடி உடம்புப்போடுவதுதான் விருப்பம். இவாக்கு நான் இப்பிடி பொட்டை வகைக்கிறதுதான் விருப்பம்" என்று பெருமையாக வெளியில் கபறிக் கொள்ளும் பண்புகளின் உள்மன ஏக்கங்கள் ஆழங்காணமுடியாதவை.

தனது கணவனதைத் திருப்திப்படுத்துவதற்கான இவ்வியல்பான ஆர்வத்தை ஆண்கள் மலேம்துஷ்பிரயோகம் செய்து மலேம்து தமது திணிப்பை மறே கொள்கின்றனர். தான் ஆசைப்பட்டதை நிறைவேற்ற முடியாத பண்பு. தன் இயல்புநிலைகளைப் பற்றி வாழ்முறையும் இன்னொரு பண்பை "பொம்பிளை இப்பிடித்தான் நடக்கிறது" என விமர்சிக்க முறடிப்பது அவளின் ஆதங்கத்தின் இயலாமையின், ஏக்கத்தின் வெளிப்பாடு என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தனது உடல்நலக் குறைபாடுகளுக்கான சிகிச்சைக்குக் கட்ட ஒரு பணம் முடிவடிக் கத் தயங்கி கணவனது அல்லது மகனது முடிவுக்காகக் காத்திருக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் பல உண்டு.

"கர்ப்பப்பை இறக்கம்" எனும் உடல்நலக் குறைபாட்டுடன் வந்த இருபண்கள் கிறிய வார்த்தைகள் என்னவை வதேனவைப்பட வதைத்தன.

அப்பண்கள் இருவருமே நடுத்தர வயததைத் தாண்டியவர்கள்.

இருவருமே இவ் உடல்நலக் குறைபாட்டினால் பல உடல் உபாதைகளை அனுபவிப்பவர்கள்.

உடன் தீர்க்கப்படவண்டிய அவ்வூபாதைகளுக்காகவமே மருத்துவரை நாடிவந்திருந்தார்கள். மறே கொள்ளப்படக் கட்டிய ஓரயேொரு இலகுவான சிகிச்சை முறையை வதைத்தியர் கிறியபதோது இருவரது தயக்கமும் பதிலும் திகைப்பையே அளித்தது.

ஒரு பணம் "இவரகைக் கட்டேகவணும். பசுவாரா" என்றார்.

அடுத்த பணம் - "மகன் வளியுருக்குப் போயிருக்கிறார். வந்த பிறகு கதைச்சிட்டுத்தான் சொல்லுவன்" என்றார்.

ஆணின் முடிவுகளுக்காகக் காத்திருப்பதில் ஏற்படும் விளைவுகள் உயர்த்தப்பட்டபோதும் கட்ட அவர்களின் தயக்கம் ஒன்றையே உணர்த்தியது.

இதுவரை காலமும் தங்களுக்கான எந்த முடிவையும் தீர்மானித்து அப்பண்களுக்குப் பழக்கமில்லையென்பதே.

கணவன் மனைவி இருவராலுமே இணைந்து தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய குழந்தைப்பிறை கபிட ஏதேச சதிகாரமாய் ஆணாலயே தீர்மானிக்கப்படுவதே உண்மை.

பல உடல்நலக் குறைபாடுகள் உபாதைகளும், சிரமங்களுமாய் பத்துமாதம் சும்பவளும், வலி, வதேனை, கருதியிழப்பு எனப் பிரசவத்தில் நொந்து போகிறவளும், இரவிரவாய் கண்விழித்து குழந்தையை வளர்ப்பவளும் பண்ணைய இருக்க, பிள்ளைகளைத் தீர்மானிப்பது மட்டும் ஆணின் கையில் இருக்கிறது.

இதயமும் நுரையீரலும் எப்படி அவளக்காகச் செயற்படுகின்றனவோ, அதே போன்ற உறுப்பான கர்ப்பப்பைக்கு மட்டும் அவளக்காகச் செயற்படும் உரிமையில்லை.

அவளது கருவறையின் பொறுப்பாளனாகக் கணவனே உள்ளான்.

பல பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் களைத்து, நிரந்தரமாக கருத்தடை செய்ய ஆர்வத்துடன் விபரம் கேட்கும் பணை, "அவருக்கு விருப்பமில்லை" என முகத்தைத் தொங்கப்போட்டவாறே கபிறும் சம்பவங்கள் பல.

அவருக்காவவே வாழ்ந்து வளியிட முடியாப் பல ஏக்கங்களுடனயே இறந்து போகும் பணைகள் தங்களக்காகவும் சிறிது வாழ் முற்பட்டால் என்ன? தனக்காகவும் உண்டு, தனக்காகவும் உயிர் வாழ்ந்து, தனக்காகவும் சிந்தித்து பணை வாழப்போவது எப்போது?

தந்தையும் கணவனும் தமையனும் தனையனும் தனக்காகச் சிந்திப்பதும் தன்னைக் கீழானவளாக மதிப்பதும் இயல்பு என்ற நிலையில் வாழும் பண்ணைத் தட்டியழிப்பி "விழி! எழ! இதோ பார்! ஒரு ஆணைப்போன்றே நீயும் ஆற்றிவா படதைத் தவள், சிந்திக்கும் திறன் மிக்கவள், ஆணைவிடவும் பண்ணை சிந்திக்கும், முடிவெடுக்கும் ஆற்றல் மிக்கவள்" என்று கபிறி அவளை அவள் கபிட்டிலிருந்து வளிக்கொணர்தல் ஒரு தலையாய பணியே!

நன்றி: யாழ்.காம